

Regionale Klachtencommissie Wvggz Friesland BESLISSING

Klaagschriftnummer: KC 2024-03

Inzake

Klaagster, wonende ....., bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon (hierna: pvp);

tegen

psychiater (hierna: verweerster), werkzaam in dienst van GGZ Friesland.

B. De gevolgde procedure (vervolg)

6. Bij beslissing van 12 februari 2024 heeft de commissie de klacht over de verplichte toediening van medicatie gegrond verklaard.
7. Op 16 februari 2024 heeft de pvp namens klaagster een onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding ingediend.
8. De Raad van Bestuur heeft op 23 februari 2024 een schriftelijke reactie ingediend.

D. Overwegingen van de commissie (vervolg)

Ten aanzien van de schadevergoeding

10. Het gaat in deze beslissing over de vraag of klaagster terecht aanspraak maakt op schadevergoeding in verband met de gegrondverklaring van haar klacht. Voor de relevante feiten en omstandigheden en de overwegingen van de commissie, ten aanzien van de gegrondverklaring van de klacht, wordt hier korthedshalve verwezen naar de beslissing van 12 februari 2024.
11. Namens klaagster heeft de pvp aangevoerd dat klaagster onrecht is aangedaan. Als gevolg van het norm overtredend handelen heeft klaagster immateriële schade geleden, die er niet was geweest als overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. In de woorden van klaagster is sprake (geweest) van ervaren/gevoelens van bezorgdheid, spanning en stress. De zorgverantwoordelijke heeft niet juist geoordeeld over de proportionaliteit van de interventies. Klaagster heeft schadevergoeding gevorderd. In de toelichting op dit verzoek heeft de pvp verwezen naar het forfaitaire stelsel 2.0 waarin een normschending als waar het hier om gaat is begroot op € 400,- per week.
12. De Raad van Bestuur heeft in haar reactie aangegeven dat de aangeleverde bewijsstukken en de daaruit voortvloeiende beredenering niet voldoende grondslag is voor het toekennen van schadevergoeding. De onderbouwing legt, ondanks de genoemde studies en aangepaste beoordelingskaders, niet afdoende de directe link tussen de vermeende onrechtmatige handelingen en de geclaimde immateriële schade.
De immateriële schade zou zijn ontstaan na de aanzegging van gedwongen zorg door de behandelaar, uitvoering werd direct opgeschort na indiening van de klacht en uiteindelijk niet uitgevoerd. De onzekerheid in de tussenliggende periode zou gezien moeten worden als immateriële schade maar is volgens GGZ Friesland inherent aan het zorgvuldig verlopende klachtproces.
De Raad van bestuur stelt dat, op basis van het gebrek aan voldoende onderbouwing en inhoudelijk beloop, er geen schadevergoeding hoeft te worden toegekend.
13. De commissie is het met klaagster eens dat de normschending (in dit geval) aanspraak geeft op vergoeding van (immateriële) schade.
In de wet staat dat de schadevergoeding naar billijkheid moet worden vastgesteld (art. 10:11 lid 4 Wvggz). Bij de beoordeling van de hoogte van de schadevergoeding moeten de omstandigheden van het geval worden meegewogen waarbij onder meer van belang is in wiens risicosfeer de ontstane situatie ligt. Hoewel artikel 10:11 (en 10:12) Wvggz is bedoeld als laagdrempelige mogelijkheid om vergoeding van geleden schade te kunnen vorderen, moet

klaagster daarvoor wel aannemelijk maken dat sprake is van enige schade als gevolg van een geponde klacht.

14. De commissie stelt vast dat er een impasse in de behandeling is ontstaan doordat klaagster tijdens haar vakantie met de depotmedicatie is gestopt. Klaagster heeft aangegeven dit van tevoren al te hebben bedacht, maar zij wilde dit niet bespreken met de behandelaar omdat zij bang was anders niet meer naar haar familie in Amerika te kunnen reizen. De behandelaar heeft ingestemd met klaagsters verzoek om haar familie te kunnen bezoeken mits zij wel haar depotmedicatie zou krijgen. Klaagster heeft hiermee ingestemd. De behandelaar heeft klaagster hiervoor medicatie meegegeven en geregeld dat de medicatie kon worden toegediend. Klaagster was in eerste instantie ook niet open over het stoppen van het depot en heeft pas later, bij terugkomst, aangegeven te zijn gestopt met de medicatie. Verweerster heeft vervolgens eerst afgewacht, maar deelde op 9 januari 2024 mede dat zij vond dat klaagster weer medicatie nodig had. Verweerster gaf klaagster veertien dagen de tijd om hierover na te denken en dit te bespreken met de pvp.

De pvp stelt al na één week, op 16 januari 2024, een klachtprocedure voor omdat klaagster geen medicatie wil, dit terwijl de bedenktijd nog niet is verstreken. Vervolgens is op 16 januari 2024 de gedwongen zorg aangezegd en is de uitvoering direct opgeschort na het indienen van de klacht en het schorsingsverzoek. Dat de aanzegging voor bezorgdheid, spanning en stress heeft gezorgd is heel summier onderbouwd. Klaagster heeft ter zitting verklaard zich goed te voelen en goed te slapen.

Het was klaagsters keuze om de beslissing (her)start dwangmedicatie voor te leggen aan de klachtencommissie en er was geen onzekerheid over de toepassing van verplichte zorg nu deze is opgeschort. Er was geen onjuiste toepassing van verplichte zorg nu deze niet is gestart in afwachting van de uitkomst van de klachtprocedure.

Klaagster en verweerster hebben ter zitting aangegeven met elkaar in gesprek te gaan over hoe nu verder te gaan.

15. De commissie is, gelet op de redelijkheid en billijkheid en hetgeen tijdens de behandeling van de klacht door klaagster naar voren is gebracht, van oordeel dat een vergoeding van € 100,- passend en toereikend is. De commissie acht de vernietiging van de beslissing op zichzelf ook een erkenning en genoegdoening voor klaagster. Klaagster is in het gelijk gesteld en de beslissing verplichte zorg is vernietigd. Klaagster heeft dus bereikt wat zij wilde bereiken.

Beslissing¹

De commissie kent aan klaagster een schadevergoeding toe van € 100,-, te betalen aan klaagster door de zorgaanbieder.

Gegeven op 13 maart 2024 te Drachten door mevrouw mr. J.G. Nijenhuis als voorzitter, mevrouw drs. A.P.N. Hospers en de heer drs. J.T. Pietersma als leden, bijgestaan door mevrouw T.E. Miedema-de Haan als ambtelijk secretaris die deze beslissing heeft verzonden op 15 maart 2024.

mr. J.G. Nijenhuis,
voorzitter.

---

¹ Bent u het niet eens met de beslissing van de klachtencommissie? Dan kunt u de zaak voorleggen aan de rechter. Hiervoor dient u (betrokkene, vertegenwoordiger, zorgaanbieder of nabestaande) een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift bij de rechtbank in te dienen. Houd er rekening mee dat dit moet binnen 6 weken nadat de beslissing aan de verzoeker is medegedeeld. De rechter zal dan zijn beslissing geven over de klacht. Dit staat in artikel 10:7 Wvvgz.